

متن پرسش

سلام علیکم: وقت بخیر. ایام شهادت سیدالشهدا را خدمت شما تسلیت عرض می‌کنم. بنده سوالی کمی نامرتبط با مباحث داشتیم، از آنجایی که مواعظ شما همیشه برای من چراغ راه بوده خواهشمندم بنده رو از نظرات ارزشمندتون محروم نفرمایید. چهارسال است که با همسر من که ده سال از من بزرگتر است ازدواج کرده ام، سه ماه بعد از عقدمان و دو سال بعد از عروسی من باردار شدم و به اصرار ایشان و با میل خودم سقط کردیم. کم سن بودم و نمی‌دانستم سقط جنین چه گناه بزرگی است و بعد بسیار پشیمان شدم و توبه کردم. الان برای بار سوم باردارم (شش هفته) و ایشان شدیداً نظر به سقط دارند و من هم شدیداً مخالفم و حاضر نیستم دوباره مرتکب چنین گناهی شوم. دلیلشان هم این است که ما بدلیل اختلافاتمان هنوز در مسیر درست و الهی قرار نگرفتیم و آمدن فرزند موجب طلاقمان می‌شود. البته که بعضی خواسته های ایشان از زن با آنچه من در کتاب «زن انگونه که باید باشد» خواندم در تعارض است. و به من می‌گویند اگر بچه را نگه داری هیچ کاری با تو ندارم و شاید زن بگیرم و از این خانه بروم ولی اگر سقط کنی بهترین زندگی را با هم می‌سازیم و تا چند سال آینده فرزند دار می‌شویم. با بسیاری از مشاورهای دینی و دفتر آیت الله خامنه ای صحبت کردم و همه مخالف اند و برخی می‌گویند مگر اینکه دچار عسر حرج شدید شوی. بسیار مردد هستم، نظر شما استاد عزیز مثل همیشه مرا از گودال تردید و ترس بیرون خواهد کشید. در پناه خداوند باشید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر بنده شما باید بر همان موضوع شرعی تأکید کنید که سقط موجود زنده‌ای که استعداد انسان‌بودن دارد، حرام است. موفق باشید